

Του μπήκαν ψύλλοι στ' αφτιά

Οι Βυζαντινοί ήταν άφταστοι στο να εφευρίσκουν πρωτότυπες τιμωρίες.

Όταν έπιαναν κάποιον να κρυφακούει, του έριχναν ζεματιστό λάδι στ' αφτιά και τον κούφαιναν. Για τους «ωτακουστές» -όπως τους έλεγαν τότε αυτούς- ο αυτοκράτορας Ιουλιανός αισθανόταν φοβερή απέχθεια. Μπορούσε να συγχωρέσει έναν προδότη, αλλά έναν «ωτακουστή» ποτέ. Ο ίδιος έγραψε έναν ειδικό νόμο γι' αυτούς, ζητώντας να τιμωρούνται με μαρτυρικό θάνατο. Μα όταν τον έστειλε στη Σύγκλητο, για να τον εγκρίνει, εκείνη τον απέρριψε, γιατί θεώρησε ότι το αμάρτημα του «ωτακουστή» δεν ήταν και τόσο μεγάλο. Είπαν δηλαδή -οι Συγκλητικοί- ότι η περιέργεια είναι φυσική στον άνθρωπο και ότι αυτός που κρυφακούει, είναι, απλώς, περίεργος. Μπορεί να κάνει την κακή αυτή πράξη, αλλά χωρίς να το θέλει. Έτσι βρήκαν την ευκαιρία να καταργήσουν και το καυτό λάδι και ζήτησαν να τους επιβάλλεται μικρότερη ποινή.

Ο Ιουλιανός θύμωσε, μα δέχτηκε να αλλάξουν το σύστημα της τιμωρίας με κάτι άλλο που, ενώ στην αρχή φάνηκε αστείο, όταν μπήκε σε εφαρμογή, αποδείχθηκε πως ήταν αφάνταστα τρομερό. Έβαζαν δηλαδή στ' αφτιά του ωτακουστή...ψύλλους! Τα ενοχλητικά ζώδια, έμπαιναν βαθιά στο λαβύρινθο του αφτιού κι άρχιζαν να χοροπηδούν, προσπαθώντας να βρουν την έξοδο. Φυσικά, ο δυστυχισμένος που δοκίμαζε αυτή την τιμωρία, έφτανε πολλές φορές να τρελαθεί. Από τότε, ωστόσο, έμεινε η φράση «του μπήκαν ψύλλοι στ' αφτιά», που σήμερα έφτασε να σημαίνει, ότι μου μπαίνουν υποψίες στο μυαλό για κάτι.